

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-קידום-קודמת < מעשה-story O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ⚡ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
קידושין-האשה נקנית מימרא		מאן דאמר											
והוא, שנספרת על גב היד.	רב הונא:						■		◊			כה.	
סבי דנוניא לא אתו לפירקיה דרב חסדא									◊	◊		כה.	
זיל צנעינהו.	אמר ליה לרב המנונא: [רב חסדא]							◊				כה.	
מאי טעמא לא אתו רבנן לפירקא?	אזל אמר להו: [רב המנונא]							◊				כה.	
אמרו ליה: אמאי ניתי דבעינן מיניה מילתא ולא פשט לן.								◊				כה.	
מי בעיתו מינאי מידי ולא פשיטנא לכו?	אמר להו: [רב המנונא]							◊				כה.	
עבד שסרסו רבו בבצים, מהו? כמום שבגלוי דמי, או לא?	בעו מיניה:						^		◊			כה.	
לא הוה בידיה.	[רב המנונא]						◊					כה.	
אמרו לו: מה שמך?							◊					כה.	
אמר להו: המנונא	[רב המנונא]						◊					כה.	
אמרו ליה: לאו המנונא אלא קרנונא.							◊				◊	כה.	
אתא לקמיה דרב חסדא	[רב המנונא]						◊				◊	כה.	
מתניתא בעו מינך	א"ל: [רב חסדא]						■				◊	כה.	
עשרים וארבעה ראשי אברים שבאדם, כולם אין מטמאין משום מחיה, ואלו הם: ראשי אצבעות ידים ורגלים, וראשי אוננים, וראש החוטם, וראש הגוייה, וראשי דדים שבאשה	דתנן: [ת"ק]	◆		■	■						◊	כה.	
אף שבאיש	רבי יהודה:	◆		■	■						◊	כה.	
בכולם עבד יוצא בהם לחירות	ותני עלה: [רבנן]	◆		■							◊	כה.	
אף הסירוס	רבי:	◆		■							◊	כה.	
אף הלשון	בן עזאי:	◆		■							◊	כה.	
אף הסירוס	אמר מר, רבי:			■								כה. <	
סירוס דמאי?				^								כה.	
אילימא סירוס דגיד		!										כה.	
היינו גוייה		ז										כה.	
אלא לאו סירוס דביצים.		!									◊	כה.	
אף הסירוס.	רבי:										■	כה. <	
ורבי, לשון לא?									ז			כה.	
הרי מי שהיה מזה, ונתזה הזאה על פיו, רבי אומר: היזה	ורמינהו: [רבי]						◆	■	ז		◊	כה.	
לא היזה	חכמים:						◆	■	ז		◊	כה.	
מאי לאו על לשונן									ז			כה.	
לא, על שפתיו.									!		◊	כה.	
על שפתיו - פשיטא									ז			כה.	
מהו דתימא זימנא דחלים שפתיה, קמ"ל.							!				◊	כה.	
על לשונן	והתניא:							■	ז		◊	כה.	
ושניטל רוב הלשון, רבי אומר: רוב המדבר שבלשונן	ועוד תניא: [רבי]							■	ז		◊	כה.	
סירוס, ולא מיבעיא לשון	אלא, רבי אומר:									■	◊	כה.	

disputants ♦ חולקים- ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- story מעשה- O key:	statement- ■ ◊ קושי- ^ שאלה- ! תירוץ- proof ראיה-
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מקרא- key	מאן דאמר	קידושין-האשה נקנית									
לשון.	בן עזאי:										
אבל סירוס לא ומאי אף? אקמייתא.											
אי הכי, נקדמה דבן עזאי ברישא											
תנא שמעה לדברי וקבעה, ושמעה לדבן עזאי ותני, ומשנה לא זזה ממקומה.											
הכל מודים בלשון לענין טומאה - דגלוי הוא אצל השרץ, מ"ט? (ויקרא טו) אשר יגע בו אמר רחמנא, והאי נמי בר נגיעה הוא. לענין טבילה - כטמון דמי, מ"ט? (ויקרא טו) ורחץ בשרו במים אמר רחמנא, מה בשרו מאבראי אף כל מאבראי, לא נחלקו אלא לענין הזאה	עולא:										
רבי מדמי לה לטומאה	[רבי]										
ורבנן מדמו לה לטבילה	[רבנן]										
ותרוייהו בהאי קרא קמפלגי:											
(במדבר יט) והזה הטהור על הטמא וגו' - רבי סבר: והזה הטהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו	[רבי סבר]										
וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים.	רבנן סברי:										
ורבנן נמי נדמייה לטומאה.											
טהרה מטהרה הוה ליה למילף.	[רבנן]										
ורבי נדמייה לטבילה.											
וכבס בגדיו הפסיק הענין.	[רבי]										
וסבר רבי לענין טבילה כטמון דמי?											
מעשה בשפחה של בית רבי, שטבלה ועלתה ונמצא עצם בין שיניה, והצריכה רבי טבילה אחרת	והאמר רבין אמר רב אדא אמר רבי יצחק:										
נהי דביאת מים לא בעינן, מקום הראוי לבוא בו מים בעינן כדברי זירא											
כל הראוי לטבילה - אין בילה מעכבת בו, ושאינו ראוי לטבילה - בילה מעכבת בו.	דאמר רבי זירא:										
כתנאי:											
(ויקרא כב) ומעוך וכתות ונחוק וכו' - כולן בביצים, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]										
בביצים ולא בגיד?											
אלא כולן אף בביצים, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]										
כולם בגיד	רבי אליעזר בן יעקב:										
מעוך וכתות - אף בביצים, נתוק וכו' - בגיד אין, בביצים לא.	רבי יוסי:										
בהמה גסה נקנית במסירה, והדקה - בהגבהה, דברי רבי מאיר ור' אליעזר	רבי מאיר ור' אליעזר:										
בהמה דקה נקנית במשיכה.	חכמים:										
בהמה גסה נקנית במשיכה.	דרש רב בקימחויא:										
אשכחינהו שמואל לתלמידי דרב, אמר להו, מי אמר רב: בהמה גסה נקנית במשיכה? והאנן במסירה תנן, ורב נמי במסירה אמר, הדר ביה מההיא?	[שמואל]										
הוא דאמר כי האי תנא											
זו וזו נקנית במשיכה	דתנאי, וחכ"א:										
זו וזו בהגבהה.	רבי שמעון:										
אלא מעתה, פיל לרבי שמעון במה יקנה?	מתקף לה רב יוסף:										
בחליפין אי נמי, בשוכר את מקומו.	אמר ליה אבוי:										

